

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hírlap.
Megjelenik hetenként kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Kézdivásárhely, 1903. november 5

Csütörtök.

XXII. évfolyam. 89. szám.

Felelős szerkesztő: Vajna Károly.

Kiadó lapfajtájados: Ifj. Jancsó Mózes.

Előfizetési árak:
Egész évre 10 korona. Félévre 5 korona.
Negyedévre 2 korona 50 fillér.
Egyes szám ára 10 fillér.

A lap szellemi részét illető közlemények. Vajna Károly szerkesztőhöz, az előfizetési és hirdetési pénzek Ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájába küldendők.

Hirdetmények díja:
4 hasábs és petisorsért, vagy annak helyéért 10 fillér.
Hivatalos- és árverési hirdetések külön díjtétel szerint.
Nyitlter sora 30 fillér.
A hirdetések a nyitlterek díja előre fizetendő.

Az új kormány közgazdasági programjáról.

Magyarország új kormányt kapott. Az új kormánynak gazdasági programját még nem ismerjük ugyan, de a minisztérium tagjainak már van prononszált gazdasági hitvallása — talán a földművelésügyi miniszter, Tallián Bélát kivéve.

Kezdjük a minisztérium fején Tisza István grófon, aki már egyéniségében kész gazdasági programot jelent. Nagy barátja annak az elvnek, hogy az ugynevezett agrár-merkantil irány karöltve haladjon, mert azt tartja, hogy az egyik iránynak való kedvezés, bármily arányu legyen is az, mindig nagyobb bajt okoz a másik részen, mint az egyiknél hasznót. Az agrár-párt jó reménységgel tekinthet gazdasági kormányzása elé, melyet az agrárpolitikáról irt tanulmányában vallott. Gyakorlati működése viszont a merkantil párthoz hozza közel, mert bankigazgató korában mindenkor lelkesen karolta fel a kereskedelem és ipar érdekeit.

Hieronymi Károlyt a gazdasági közvélemény előtt nem kell külön bemutatni. Mindenütt ismerik őt részben nagy gazdasági multja, részben pedig nagyratörő tervei nyomán. Éppen az ő multja képezi biztosítékát annak, hogy terveit most gya-

korlatilag is meg fogja valósítani, az egész ország tudja, hogy ezzel az ő nagyszabásu esatorna-terveire ezélozunk, melylyel nemesak mint legkiválóbb műszaki szaktekin-tély, hanem mint elsőrangú közgazda is oly nagy szeretettel foglalkozott. Hieronymi közvetlen tapasztalásból ösmeri a magyar közgazdasági élet szükségéit és éppen gyakorlatiasságától várunk nagy és messze-menő eredményeket. Az ő személyisége biztosíték arra, hogy az ország kereskedelmi érdekei nemesak kifelé — ami a legközelebbi jövőben legfontosabb érdekünk — hanem befelé is meg lesz óva, mely utóbbi feladatot minden beavatott sokkal nehezebbnek fogja tartani még az előzőnél is. Rátermettsége és hivatottsága mellett mi sem bizonyít jobban, mint hogy a hosszú idő óta huzódó gazdaságilag válságos idő alatt a közvélemény egyedül őt kívánta, óhajtotta a kereskedelmi miniszteri székhé.

Lukács László pénzügyminiszter már előző kabineteknek régi embere. Az új kabinetben való bennmaradását inkább politikai, mint gazdasági okból eredőnek tartjuk.

Tallián Béla a földművelésügyek terén homo novus. A politikában mint erélyes embert ismerik; hogy az ország mezőgazdaságának vezetéséhez meg lesz e a szükséges gyakorlati érzéke, már a legköze-

lebbi jövő meg fogja mutatni. Minden esetre érdekünkben állana, hogy már ismert erélyét a kiegyezési kérdésben javunkra érvényesítse. Közgazdasági tevékenysége mindeddig arra szorítkozott, hogy árvizek által elárasztott vidékeken már több ízben működött a sujtott vidék nagy megelégedésére és hasznára. Obligója tehát semmi irányban sincsen. Szabad keze nagy hasznára lehet az országnak, melynek mezőgazdasági érdekei a legelsőrendű érdekek sorában foglalnak helyet.

Tisza István gróf nyilatkozata. Tisza István miniszterelnök nyomban kormányának bemutatkozása után be fogja jelenteni a Háznak, hogy az előző kormányok által beterjesztett törvényjavaslatokat a maga részéről is fentartja.

Az új államtitkárok. Gromon Dezső honvédelmi, Grözenstein Béla pénzügyi, Mohay Sándor igazságügyi, Zsilinszky Mihály vallásügyi államtitkárok tovább is megmaradnak. Belügyi államtitkár Sándor János főispán lesz.

Feilitich Arthur báró képviselt a lapok a legutóbbi napokban mindig úgy szerepeltették, mint aki a földművelési minisztérium államtitkárává lenne kizemelve. Mint a „Kel. Ért.” megbízható forrásból jelenti e kombináció alaptalan.

Békés uton.

(Dsk.) Elültek a harezri riadalmak, a miket a főlháborgatott nemzeti érzület hordozott méhéban. Elvágta két összefogott kéz a gordiusi csomót.

TÁRGZA.

Szomorú dalok.

I.

Sorsunk.

Rád halmozott minden jót,
Minden bájost, szépet.
Örömben teremtet
A jó Isten téged.

Rám halmozott minden bajt
A hogy reád leltem,
Bánatában teremtet
A jó Isten engem.

II.

Valahol.

Majdha lelkem messze szál,
Mind egy büszke szép madár —

Egy csillagról, más csillagra,
Járva, kelve rád talál.

A sors nem oly mostoha,
Nem mindig sujt ostroma,
Mindenkinek, aki ember,
Boldogsághoz van joga.

Azért hiszem, egy napon —
Bár egy másik csillagon —
Majd elvesztett boldogságom
Megtalálom — valahol.

Haan Béla.

Apróságok.

— Emlékek a Székelyföldről. —

Irta: Martzi Ferencz.

II.

Elküldte a székely ember a fiát az udvarhelyi kollegiumba tanulni... Hadd legyék ur belőle...

igy gondolkozott... Egy általvaló, benne néhány napra való elemőzsia, egy rend „ezedele”-posztóból szabott ruha, két pár fehér változó, egy nagy sapka, meg néhány pizula (közük egy lyukas is) volt az egész vagyon, a mivel utnak indította.

A mikor a barnaképű, egészséges színű, jókedvű gyermek elhelyezkedett a borvízes szekéren, mely őt el vala viendő a diákok iskolájába, az apa utána szólt:

— A csizmát majd mindenszentek ünnepe után küldöm el.

A fiu aztán elment s csak akkor tért megint haza, mikor már az érettségi bizonyítvány is a kezében volt.

A Székely gyerekek — már a szegényebbjei — mind így tanultak akkoriban a maguk erejükön. Az első négy osztályban szolgáskodtak az uri gyermekek mellett; takarították ruháikat, cipőiket, hordták nekik az ételt s ezekért a szolgálatokért használták a könyveiket s megehették az ételmaradékaikat. Így huztak át nyomoruságban négy hosszú esztendő, de azért bizony-bizony megcsesett nem egyszer

Tisztelettel értesitem a nagyérdemű gyümölcs termelő közönséget, hogy **almát és körtét vásárlók nagyobb és kisebb mennyiségben.** Ajánlatokat kérek a **Millenium szállodába**, Kézdivásárhelyt. **GRÜN LÁZÁR.**

Pedig fenyegető volt a helyzet!

Magyarország jövődjét kellett féltetni attól, hogy az egybefonódó szálakból kötél sodródik: a kivégzés kötele alkotmányunknak, összes nemzeti létérdekeinknek, kulturánknak, s közgazdasági fejlődésünknek!

Felülről a leimádkozott ésszerűség. — alulról az önértzetességből és politikai raisonból összegyurt komolyság: megteremtették a békét.

Büszkén valljuk, hogy mi nem vesztettünk magyarokul ebben a békében.

Hiszen mindabban, a mi annyi éven át csak rejtegetett ábrándképként lebegett minden magyar lélek-szeméi előtt, világosságot láthatára derült a nemzeti aspirációknak.

Merész gondolatnak tűnt föl még a közelmúltban is az, hogy a hadsereg jelvényei nemzeti közjogunknak megfelelőleg fognak rendeztetni; hogy a magyar csapatok magyar tisztekkel fognak elláttatni és a tisztképzés megmagyarosítottatik.

Még merészebb gondolatként rejtőzött az minden magyar lelkületében, (de nem az önértzet híján, hanem csak fenn székeli ellenségeink megsejtosodott fölfogásainak ismeretéből) hogy a nemzeti felségjog olyan mértékben ismertetik el élőknek, hatékonyak s állandó alkotmányos erővel bíróknak, a hogy azt az ország legnagyobb pártja lelkiismereti törvényeként iktatta be a nemzet erkölcsi törvényébe...

Mindez varázslatként tűnnek föl előttünk, ha nem hallottuk, nem olvastuk volna.

Aladin csodálampáját gyújtotta föl a szabadelvűvárt, mely bevilágít a multak homályából kisedest sugarakkal a jövőbe is.

Jogfeladás nélkül, sőt a nemzet kétségtelen jogainak előretörő fényének sugarainál, azok biztosításával fogott kezét a nemzeti közérzület a magu királyával. Ismét, biztosan, mint 1867-ben.

Ennél a kézfogásnál a szabadelvűpárt lelkesedéssel assistált. Tisza István gróf és Apponyi Albert gróf nem csak tanuk voltak, hanem ők is összeillesztették kezeiket egy imában, a mi a király felé szállt s egy fogadásban, a mi a magyarok jogait védi.

Igy is van jól!

Legyen béke, legyen fejlődés, legyen egyetértés!

Nemzeti apostolok azok, a kik ezt megteremtették s nem keresztrefeszítést, hanem fölmagasztaló diadalmakat érdemelnek meg.

A mi tollunk erre nem elég szervilis, de gyöngye is. Csak a szívünk dobogása száll a béke megteremtői felé.

Ha pedig a letörtött, letiprott akadékoskodók

még tovább folytatják nemzetrontó játékaikat, akkor talán erőssé edződik a mi gyöngye tollunk is, hogy az ország békéjének könnyelműen közpédára dobása ellen egész erőnkkel tiltakozzunk.

Az új kormány.

Az új kormány végleges névsora mint már írtuk, a következő:

Miniszterelnök, belügy- és a felség személye körüli miniszter:	Tisza István gróf
Pénzügyminiszter:	Lukács László.
Igazságügyminiszter:	Plasz Sándor.
Vallás- és közoktatásügyi miniszter:	Berneviczy Albert.
Földmívelési miniszter:	Tallian Béla.
Keresk.-ügyi miniszter:	Hieronymi Károly.
Honvédelmi miniszter:	Nyiry Sándor.
Horvát miniszter:	Cseh Ervin.

Az új kabinet tagjai közül kettő régi levő, róluk újat nem mondhatunk, mindössze annyit, hogy örömről adunk kifejezést Plasz Sándornak a kabinetben való tovább maradása felett, mert mint már több ízben hangzott, nemcsak egyéni szimpatiaja, hanem szakmájára és ismert törvényalkotó képessége is feltétlen garanciát nyújt annak a társaság helyes vezetését illetőleg. A rendelkezésünkre álló adatok alapján életrajzukat a következőkben foglaljuk össze:

Gróf Tisza István.

Magyarország tizenöt éven át volt miniszterelnökének, Tisza Kálmánnak a legidősebb fia, a ki 1861. április 22-én született Budapesten és így jelenleg 43 éves. Tanulmányait a szülői háznál kezdte, Debreczenben érettségizett, Berlinben és Hidelbergben az egyetemet hallgatta, Budapesten tudori oklevelet szerzett. A közigazgatási ismeretek szerzése végett a belügyi miniszterium szolgálatába állott. Később a megyei élet terén fejtett ki tevékenységet mint Bihar megye törvényhatóságának bizottsági tagja és 1886-ban a vizsakai körletben képviselővé történt megválasztása folytán a politika terére lépett. Ez idő óta tagja a képviselőháznak és állandóan közgazdasági téren működött, mint több részvénytársaság igazgatója, a mely állásairól az össze-férhetetlenségi törvény megalkotásakor leköszönt.

Nagybátyjától, gróf Tisza Lajostól nagyobb vagyonon kívül a grófságot is örökölte fivéreivel együtt, nélkül pedig saját unokanővérét, Tisza Ilonát bírja, a ki édesatyja fivérének, Tisza Lászlónak a leánya.

Tisza István a Széll kormány lemondása óta állandó miniszterelnökjelölt volt és most a katonai

kérdések okozta válság megoldására tényleg őt jöltelte is ki a király. A miniszterelnökségen kívül a belügytartárat tartja megmagának, azonkívül pedig ideiglenesen az ő felsége személye körüli miniszterium vezetésére is vállalkozik, a míg erre egy alkalmas politikust kaphat. A szabadelvűpárt nagy várakozással néz működése elé.

Tallian Béla.

Az új földmívelésügyi miniszter, javakorabeli ember és 1851-ben a somogy megyei Szabás községben született. A pozsonyi jogakadémiának elvégzése után a közigazgatási pályára lépett 1873-ban és ez idő óta fokról-fokra emelkedve 1894-ben Csongrád megye főispánja lett. Az 1896-iki országos választások alkalmával a török-kanizsai körlet képviselője lett és a Ház bizalma 1898-ban az alelnöki székbe ültette, a mely minőségéből kifolyólag a király a valóságos belső titkos tanácsosi méltósággal tüntette ki őt 1901-ben.

Most, hogy a földmívelésügyi társaság vezetésére vállalkozott, reményeket fűznek működéséhez, mert habár a gazdasági téren birtokosságait nem ismerik, mégis a közigazgatási pályán való hosszú működéséből ítélve, méltán hihető, hogy alkalma volt a gazdasági kérdésekkel foglalkozni és a néppel történt gyakori érintkezései folytán ismeri azok szükségleteit. Új minőségében nagy feladat vár rá. A mezőgazdasági kérdések egész halmazata várja megoldását és a Darányi Ignác által kezdeményezett alkotások helyes befejezése.

Nyiry Sándor.

Az új honvédelmi miniszter Budapesten 1854-ben született. A bécsi helyi katonai akadémia elvégzése után 1874-ben a 68-ik gyalogezredhez került, mint hadnagy. 1878-ban részt vett Bosznia és Hercegovina okkupálásában, majd elvégezvén a hadiskolát, 1881-ben vezérkari tisztvére neveztek ki. 1891-ben a 24-ik gyaloghadosztály vezérkari főnöke lett. Przemiszlben s rövid hat hónap után őrnaggyá léptették elő. Ezen rangjában helyezték később a közös hadügyminiszteriumba, a hol mint katonai előadó működött, 1892-ben pedig a hadgyminiszter szárnysegédévé nevezték ki s mint ilyen, nagy szolgálatot tett miniszterének báró Bauer Nándornak, a kinek a delegációkban az ott elhangzott magyar felszólalásokat német nyelvre tolmácsolta. 1896-ban a honvédséghez helyezték át alezredesi rangban a debreczeni 3-ik gyalogezred parancsnoka gyanánt, egy évre rá pedig ezredessé nevezték ki. 1899-ben Budapestre helyezték és a Ludovika Akadémia vezetésé-

hogy a szolgáltnak jobb bizonyítványa volt mint az urfinak, nem is szólván arról, hogy mindnyájan jobban néztek ki és egészségesebb színen pompáztak, mint azok, kik az étel zsírosát, az elejét ették meg.

A ötödik s azonfelül való osztályokban aztán már a székely gyermek is ur lett, a mennyiben ekkorra már megnövekedett a stipendium is, meg akadt mindig tanítvány is, kiktől a természetben kiszolgáltatt járandóságokon kívül néha... néha egy pár piczula is esurrant... No de nem erről akarok én most beszélni, hanem a főnnebb kellő tisztelettel megemlített eszmákról.

Mindenszentek után való napokban csakugyan megérkezett a eszma. Hogy csufolódás ne essék róla, hát az bizony szép, fényes bőrű, vadonatúj portéka volt. A sarkán csillogó patkó, a szárán fekete lakkból való rózsza.

— Nagyon drága lehetett, mondta irigykedő szolgálta társaságának Estánka s a mig mondta, ugy csirogatta, simogatta azt a szép jószágot, mintha bizony nem is valamelyik vásárhelyi eszmadia polgártárs, hanem az ő fekete bőrű, ráncos képű, jószágos szívű édes anyja csinálta volna a tulajdon kezével...

Négy telet buzott ki a eszmeval a fiu. Az ötödiket azonban sehogy sem akarta szolgáltni s azért elvitte egy olesó eszmadiahoz, a ki az épen maradt két szárból kevés pénzért egy pár pompás bakancsot formált. Tökéletesen olyan volt az, mint katonáké... Még szeg is volt a talpán, hogy tovább tartson... No el is tartott a szükséges talpalások és foltozások mellett ez is három esztendeig. A nyolcadik osz-

tályba járt már Están, mikor egészen leszakadt a lábáról. Azt hittük, most már végképp eltűnnek a láthatárról a hajdani szép, fényes eszma maradványai... De bizony nem így történt...

A husvéti vakáció után (ilyenkor több a pénz a kollégiumban s nagy a vásárlási kedv) Están szobáról-szobára járva hirdette, hogy volna neki egy eladni való jó erős pénztárcája... A ki megveszi, nem jár rosszul vele...

A publikálás szerencsés végű volt, mert csakugyan akadt gazdája. Egy kicsit furesz szabásu s szerkezetű bugyellár is volt biz az, de erősnek erős, mondhatni szörnyen erős volt. A gazdája alighanem még most sem tudta elkoptatni.

Hát ugy történt a dolog, hogy a mi élelmes Estánunk székely leleményessége és ügyessége abból a két rongyos bakancsból két pénztárcát csinált. Az egyiket, mint mondán, eladta, a másikat magának tartotta meg...

Az érettségi vizsgálatok után következő vakációban egyszer, egy szép holdvilágos estén ott vacsorázott Están az apjával, anyjával s testvéreivel az udvarban álló nagy koronájú hársfa alatt... Éppen jóízű tejes puliszkat kanalaztak a közös tából, a mikor az öreg székely odaszól az „érett” fiához:

— Hát a eszmából mi lett Estánka? (Neki még most is Estánka volt.)

A fiu pedig elmosolyodott s arcán az ügyesség diadalával elmondta az itt leírt históriát. Majd kivette zsebe fenekéről a kedves emlékü pénztárcát s közszemlére bocsátotta... Kézről-kézre járt... Legutoljára ért az apához... S az öreg székely, a mig

nézegette, forgatta, jobbról-balra, balról-jobbra „megszokotálga” azt az ürességtől lapos jószágot, komor, sajnálkozó hangon jegyezte meg:

— Hogy ugy tönkre ment az a szép eszma. Három bángóért vettem volt az ősi vásáron.

*

Javában folyt a cséplés. A gazda reggel kezébe olvasott a töltőgatóknak s a gabonát hordóknak husz zsákot, de este már nem volt meg mind. Egy hiányzott közülük s csak tizenkilencezzel tudtak beszámolni.

Keresték, kutatták a zsákot mindenfelé a székely atyafiak, de bizony nem találták meg. Ugy eltűnt, mintha a föld nyelte volna el... Különösen egy volt közöttük — a legöregebb s leghunozutabb is — a ki nagyon szívére vette a keresést. Tüvétt mindent s ezen közben ugyancsak sűrűn emlegette az ég különféle rendű és rangú szentjeinek társaságában a tolvaj körmeit, meg a pokolba való fajtáját. Hiába való volt azonban mindenféle erőlködés, a zsák nem került elő.

Már bele is nyugodtak az atyafiak abba, hogy közösen fogják megfizetni s föl is kérték a gazdát, hogy árát arányosan vonja le a bérükből, a mikor csak előáll a gépész s harsány hangon kérdi, hogy kié az a kopott, elviselt czelele köpönyeg, melyet a kezében tart?!

Csudák-csudájára, a ruhának hirtelen nem akadt gazdája... Senkisésem vallotta magának... Csak miután jól körülforgatták, jól körülnézték, akkor ismerték meg, hogy az bizony az Antibáé, az imént

vel bízták meg. Az itt kifejtett munkásságát és tevékenységét 6 felsége a III. osztályú vaskorona-rend lovagkeresztjének adományozásával jutalmazta.

Jó katona, talpig magyar embernek ismerik, ritka kötelességtudás és puritánság fő jellemvonása. Hazafias érzelmeinek nem egyszer adott legexponáltabb állásaiban is kifejezést és legutóbb a Ludovika akadémia zászlószentelési ünnepén, 1901. május 8-án, a melyen 6 felsége a király is részt vett, a jelenlevők általános bámulatára a katonáknál teljesen szokatlan szónoki hévvel és előadással, egy tűzről pattant hazafias érzelmeiktől áthatott beszédben figyelmzett az intézet növendékeit a haza iránt való kötelességükre.

Reméljük, hogy honvédelmi miniszteri minőségében sem fogja megtagadni a vele született magyar érzelmeiket és továbbra is marad annak, a ki volt.

Hieronymi Károly.

A kabinet új kereskedelmi minisztere sem a politikai pályán, sem pedig mint miniszter nem új ember, mert már 1875. óta tagja a képviselőháznak és ez idő óta államtitkár, majd az államszámvéveszék elnöke, legutóbb pedig a Wekerle-kormány belügyi minisztere volt.

Az ultra merkantilisek táborából való és közgazdasági téren is nagy tevékenységet fejtett ki. A politika terén is merev konzervativizmus hívei közé tartozik és eddigi működéséből csak annyit látunk, hogy a gazdasági téren a régi elveit követte. Mint az Agrárbank volt elnöke, a szőlőfelújítási kölcsönök kiadásában működött közre.

Várakozással nézünk jövő működése elé.

Berzeviczy Albert.

Az új közoktatásügyi miniszter sem új ember, mert szintén régebben tagja a parlamentnek és az egyházpolitikai javaslatok beterjesztése idejében gróf Csáky Albin közoktatásügyi miniszter államtitkárja volt. Az ószabadelyűek csoportjához tartozik és valószínű, Tisza István a régi hivatást jutalmazta meg a közoktatásügyi tisztség felajánlásával. Tetters, jávkorabeli ember.

P A N Ü G Y.

Meghívó.

A „Kézdi-orbai r. k. tanító-egyesület” f. évi őszi rendes közgyűlését 1903. november 18-ik napján d. e. 9 órakor kezdődőleg Kézdiszentléleken a közp.

olyan szorgalmasan kutató s káromkodó vén impozitor. Egészen a haja tövéig elpirult, a mikor előre tuszkolták jogos tulajdonának átvételére.

Amint oda ért a gépészhez, a gazda a kabát ujjából szép lassan kezdte kihuzogatni a vadonatúj csikos zsakot s a tömeg gunyos hahotázása közt kérdezte:

— Hogy került ez a maga köpenyegébe?!...

Az öreg megbieszkolta magát, fölírította az egyik vállát s daczosan, kihívóan, röviden felelté vissza:

— Törjön le a keze annak, a ki oda tettelt!...

Még kisémet mondta az utolsó szót, már is esatant az a hatalmas pof, a mit a gazda napbarnított arczára mért...

Egyszerre nagy esőnd lett, mint a hogy a hirtelen jövő zivatar előtt meglapulnak elhallgatnak a madarak s elnémul a természet... Ugy látszott az iszonyatos esőndben készült valami... Az öregnek sok atyafia, sok komája s barátja volt a munkások közt...

De még sem történt semmi, csak a tolvaj arca változott át hirtelen bűnbánóvá... Aztán pedig könyörgő, bocsánatot esekelő hangon mondta:

— Alásan megköszönöm tekintetes urnak irántam való jószágát... Ezt a pofont megérdemeltem... Megtanulhattam volna már ötvennyolc év alatt, hogy ne bántsanak hijják a másét...

Mégegyszer köszönöm az irántam való sziveségét.

isk. egyik termében fogja megtartani a következő tárgysorozattal:

1. Szentmise hallgatás.
2. Gyakorlati tanításokat tartanak: Bartháné, Zsögön Emilia, Kovács József, Szabó Sándor.
3. Elnöki megnyitó.
4. — — —
5. Elnöki előterjesztések.
6. A jegyzőkönyvek fölolvása és hitelesítése.
7. A gyakorlati tanítások zártkörű méltatása. (Az egyesület alapszabályának 24 §)
8. Gröbörő Ignác fölolvása a gond. isk. ezélja és hasznáról.
9. A létesítendő orsz. kath. kántorok nyugdíj-alap tervezetének tárgyalása.
10. A tagsági díjak pontos befizetése azon megjegyzéssel, hogy a tagok a tagsági-díj megemléstével névszerint lesznek fölolvassa és a befizetés is oly sorrendben történik.
11. Indítványok.

E közgyűlésre egyesületünk tiszteletbeli, pártoló és rendes tagjait, valamint a tanügy iránt érdeklődőket van szerencsém illő tisztelettel meghívni. Kézdiszentléleken, 1903. október 22.

Szabó Sándor
elnök.

NAPI HIREK.

— A honvédség köréből. A király Pap Elemér és Schmidt Ottó m. kir. honvéd tiszteljeseket a brassói 24. honvédgyalogezred 3-ik zászlóaljánál Kézdivásárhelyen előléptette hadnagyokká. Gratulálunk.

— Kinevezés. A m. kir. pénzügyminiszter ifj. Hamar Ferenc háromszékvármegyei könyvvizetőt kinevezte a sepsiszentgyörgyi kir. adóhivatalhoz adótitkárrá.

— Áthelyezés. Boleznay Mátyás, a brassói 24. honvédgyalogezred Kézdivásárhelyen állomásozó 3-ik zászlóaljának rokonszenves modoru, intelligens gondolkodásu főhadnagyát saját kérésére Jászberénybe helyeztetett át. Távozását velünk együtt sokan sajnálják s szívóbb kívánnak neki új állomáshelyén is szerencsét.

— Ünneplés háláadó isteni tisztelet. Tegnap délelőtt 8 órakor, a minoritarendiek kantai templomában Májláth Gusztáv Károly püspök magas névnapja alkalmából „Te Deum”-mal egybekötött háláadó isteni tisztelet volt, a melyet Révész Cyrill főgimn. tanár celebrált Kovács Bernárdin és Bercsényi Elemér segédkezésével. Az ünneplés szentmisén a főgimnázium tanári kara és ifjúsága testületileg vett részt.

— Magyar világ a katonaságnál. A közös hadügyminiszter rendeletet bocsátott ki, melynek értelmében a magyarországi községek és törvényhatóságok tulajdonát képező kaszárnyákban csak magyar feliratok, a kincstár tulajdonát képezőkhöz pedig magyar és német feliratok lesznek. A katonakönyvek Magyarországon csak magyar nyelven lesznek kiállítva. A hatóságokkal való levelezés nyelve a magyar lesz. Ez a rendelet 1904. január 1-én lép életbe.

— Elfogott katonaszökevény. Világlátott katonaszökevényt sikerült elespnie a kézdivásárhelyi rendőrségnek Sztójka György, petőfalvi születésű, tamásfalvi illetőségű 37 éves kovácsmester személyében. Még 1886-ban besoroztatott a 34. tüzérezredhez Brassóban s ott a rendes 3 éven kívül még 1 évet és 6 hónapot töltött szolgálatban többszöri verekedés s más kihágásokért. 4 és fél évi szolgálat után elbocsátván, u. n. medvévámra beszökött Romániába, s attól kezdve ott, majd Oroszországban, és végül Bulgáriában és Görögországban, végül újból Romániában tartózkodott s azóta mint tartalékos katona egyetlen fegyvergyakorlatot nem teljesített, sem ellenőrzési szemlén nem volt. A honvágy azonban utolérte s október hó 20-án, ismét „rigó passzus”-sal, átjött a vámon s Kézdivásárhelyig meg sem állott. Itt egy pár napig a koresmákban vigan élt míg a mult szerdán a rendőrség nyakon nem csípte. A nevezett napon este felé a Jancsó Elek vendéglőjében házáratoskodott, onnan kidobták s akkor 3 szentkatolnai földbírtokost, kik ott mulattak, revolverrel lelővéssel fenyegette; Jancsó Károly rendőr azonban gyorsan lefűlelte s Boda Gergely rendőrkapitány elé állította, ki rájövén turpisságaira, Sztójka urat közösen, köztrend elleni kihágásért 2 és fél napi fogsággal büntette s mint katonaszökevényt saját költségén a brassói 2. gyalogezredhez bekísértette.

— Háziipari czikkek kiállítása. Két karácsonyi vásárt rendeznek az idén. Az egyik Budapesten a régi országház épületében december hó 1-én a másik Szegeden december 15-én nyílik meg. A tárgyak szállítására 50% vasuti kedvezmény van biztosítva. A kiállítók térdíjat nem fizetnek. A tárgyakat elárusítják s a pénzt a kiállítóknak levonás nélkül megküldik. A kik érdeklődnek ez iránt, forduljanak a marosvásárhelyi kereskedelmi- és iparkamarához, mely a tudnivalókat és bejelentési iverket azonnal megküldi.

— Léprekerült tolvajesemete. Kézdivásárhelyi Balázs Albert, cigányfiu alig érte el a 14 évet s máris jelentékeny sikerekre hivatkozhatik a tolvajlás terén. Október 28-án este a piacon egy szőlőárustól több ízben összesen 4 láda borszöveget, október 29-én este 8 óra tájban Fejér Lukács fia lakásának lépcsőházából egy 20 korona értékű láb szönyeget, ezt megelőzőleg egy idegen sátorból 7 drb trikó alsó nadrágot lopott el. E miveleteiben czinkostársai voltak polyáni Kovács Péter 17 éves, peselneki Gligor András 17 éves, továbbá kézdiszentléleki Venczel János 17 éves kézdivásárhelyi családok, kik a miveletek végzése alatt örködtek s végül a borszöveget közösen elfogyasztották; a 7 trikó alsó nadrágon a Cserey-telek egy csűrös kertjében megosztzkodtak, oly formán, hogy Balázs Albert, Gligor András, Kovács Péter 2—2, Kovács István 1 trikót vettek magukhoz; a szönyeget értékesítéséről azonban teljesen hallgatnak. A tetteseket a rendőrség letartóztatta s a nyomozást erőlyesen folytatja.

— Honvédek gyűlése. A „Rikánbelői 1848—49-es Honvédegylet” folyó év november 8-án délelőtt 8 óráról kezdődőleg fogja rendes évi közgyűlését Sepsiszentgyörgyön a városház tanácstermében megtartani, melyre a honvédegylet tagjai és más ügyünk barátjai is tisztelettel meghívotnak. Ez uton hazafias tisztelettel kérjük a községi és városi t. előjáróságokat sziveskedjenek közgyűlésünk ezen meghívóját a községükben még életben lévő 1848—49-beli honvédeknek alkalmas módon tudomásokra juttatni. Sepsiszentgyörgyön, 1903. október 29-én. Az elnökség.

— Hamis pénzverő banda a Székelyföldön.

A könnyű pénzszerezés ördöge szállott meg néhány székelyt, névszerint: Ráduly Zsigáné, Ráduly Ferenc, Hajdu Mihály nagyborosnyói lakókat, a kik hamis öt koronás ezüstpénzt gyártottak és hoztak forgalomba. A meglehetősen sikerült hamis pénz megtette szokásos körutját s így a hatóság figyelmét is magára vonta. Szamosi esendőrőrmester a nyomozást bevezette s így az egész bandát lefogta. Az egy Hajdu Mihály kivételével, a ki töredelmesen bevallott mindent, a banda többi tagjai hatalmasan tagadnak. Hajdu Mihály bementése alapján házkutatást is tartottak Nagyborosnyón és tíz darab ostromló öt koronás hamis pénzt le is foglaltak a esendőrők. A mintát Oláhországból kapták, meglehetősen sikerült a klissé s mintegy harminc darabot hoztak forgalomba. A nyomozást erőlyesen folytatják s nem lehetetlen, hogy ez ügyben még szenzációs letartóztatások is lesznek.

— Elhunyt újságíró. Lichtenstein F. Lajos hírlapíró kollégánkat, a „Pester Correspondenz” főszerkesztőjét okt. 31-én d. u. 3 órakor temették el a kerepesi úti temetőben. A gyászszertartáson, melyet Horváth Sándor ág. hitv. evang. lelkész végzett, nagyszámu, előkelő közönség jelent meg, feltűnt sokan jöttek el főleg az író- és művészkörökből. A ravatal körül számtalan diszes koszorú volt elhelyezve, a koporsót a család koszorúja borította. A tetem megáldása után hosszú kocsisor kísérte kedves kollégánkat utolsó útján a kerepesi úti temetőbe, hol a lelkész még egyszer megáldván, porhüvelyét átadta az anyaföldnek.

— A családhoz százával érkeznek a részvétayilatkozatok. Részvétüket fejezték ki Wlassics Gyula, Hegedüs Sándor, Molnár Viktor, Dr. Vértessy Kálmán, Lera Vilmos dr., Vámbéry Ármán, Kaposy József szt. István-társulati igazgató, Récsy Victor dr. Splényi Ödön báró és neje Bloha Lujza, Bulovszky Lilla, Trebitsch Ignác, Hercfeld Viktor, Vavrincez Mór, Mészáros Imre, J. Lindh Marcella, Strausz Menyhért dr. s neje, Lappert Amál, Brüger Zsigmond Boór Ákos, Győző Lajos, Stefanidesz Károly és még számosan magánosok és testületek, több fővárosi és vidéki lap szerkesztősege. Vészi József, kit halaszt-hatatlan politikai ügy utra szólított, részvételtjes nyilatkozatot küldött, melyben szeretettel emlékszik meg az elhunytól. Rendkívül megleghangu sürgönyben fejezze ki részvétét Bereczik Arpád min. tanácsos az egész sajtóosztály nevében.

Hirdetések.

Szám: 3395—903.

tlkvi

Árverési hird. kivonat.

A kovásznai kir. járásbíró, mint telekkvi hatóság közhírré teszi, hogy a kovásznai takarékpénztár végrehajtónak Gyulai István végrehajtást szenvedő elleni 5220 korona tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyben a k.-vásárhelyi királyi törvényszék, a (kovásznai kir. járásbíró) területén levő, Kovászna község határára fekvő, a kovásznai 263. sz. tjkvben. 4323., 4324., 4325./i hrsz. ingatlanra 770 kor., a 7144., 7145. hrsz. ingatlanra 360 kor., összesen 1100 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1903. évi november hó 17-ik napján délelőtti 9 órakor ezen tkvi. hatóság hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól eladni nem fognak.

Árverezni szándékoztok tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. j.-bíró, mint tkvi hatóság. Kelt Kovásznán, 1903. évi szeptember hó 14-én.

kir. albiró.

219. 1—1.)

Hirdetmény.

A Kézdivásárhely városi és vidéki nyilvános jellegű Rudolf-kórház zsír- és szalonna szükségletének biztosítása végett 1903. év december 1. versenytárgyalást tartunk. 1904. évi szükséglet körülbelül 300—400 liter zsír és 100—150 kiló vastag szalonna.

Zárt ajánlatok kitűzött időig az intézet gondnoki irodájában bonyolítandók. A feltételeket ugyanott meg lehet tekinteni.

Tovább közhírré tesszük, hogy a kórházi konyha hulladék (moslék) november hó 8-án délelőtti 8 órakor nyilvános árverésen havi fizetés mellett eladatik. Ugyanezen alkalommal többféle kiselejtezett tárgyak, úgymint: ajtók, ablakok, kerítés, ócska vasak stb. nyilvános árverésen legjobbat ígérőknek el fognak adatni.

Kézdivásárhely, 1903. október 23.

(221. 1—1.)

Igazgatóság.

Szám 2534/903.

tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Varga István utkaparó nyújtódi lakos végrehajtónak Zsigmond Ferencz sósmezői lakos végrehajtást szenvedett elleni 100 K. tőkekövetelés és ennek 5%-os kamatai 1902. április 8-tól 34 kor. 80 fill. végrehajtási és 17 kor. 20 fill. még felmerülő költségek kielégítésé iránti végrehajtási ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék területén levő Lemhény község területén fekvő, a lemhényi 66 sz. tjkvben A + 194 hrsz. ingatlanra 15 K. 2916 hrsz. egész ingatlanra 60 K. 3097., 3098. hrsz. egész ingatlanra 399. K. 4801. hrsz. egész ingatlanra 13 K. 8047. hrsz. egész ingatlanra 110 K. 8576. hrsz. egész ingatlanra 41 K. 8616. hrsz. egész ingatlanra 16 K. a 10391. hrsz. egész ingatlanra 52 K. 10796. hrsz. egész ingatlanra az árverést 47 K. ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1903. évi november hó 26-ik napján d. e. 9 órakor Lemhény község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladni fognak.

Árverezni szándékoztok tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. trvszék, mint tkvi hatóság. Kézdivásárhely, 1903. május hó 22. (222. 1—1.)

Kádár,

kir. trvsz. bíró.

Finomított szesz.

Van szerencsém az érdeklődőknek tudomására hozni, hogy bodolai szeszgyáramban egy

Szeszfinomító készüléket

rendeztem be és máától kezdve finomított szesz, nálam nagyban és kiosknyben mindig kapható.

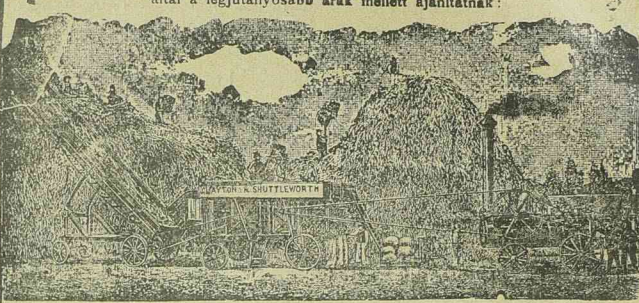
Bodola (Háromszékmegye), 1903. október 21.

Adler Henrik,

szeszgyáros.

(247. 8—3.)

Clayton & Shuttleworth
mezőgazdasági gépgyárosok © Budapest Váci-körút 63. sz.
által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcseplőgép-készletek
továbbá járgány-cseplőgépek, löhere-cseplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kuszáló- és aratógépek, szénagyújtók, boronák.

„Columbia-Drill“
legjobb sorvetőgépek, zeoskavágók, répvágók, kukorica-mozsolók, darálók, gró-malmok, egyetemes aszál-ekék.

2- és 3-vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes árjegyzékek keltatva ingyen és bérmentve küldetnek.

Lincolni törzsgyárunk a világ legnagyobb locomobil- és cséplőgép-gyára.

(122. 10—18.)

BUTOR

anyakönyvi hivatalok berendezésére, valamint községi előljáróságok részére úgy készpénzért, mint részletfizetésre kapható

butor raktáromban

Kézdivásárhelyt,

hol állandóan raktáron van: szalon-, ebédlő- és hálósza berendezés, ruha- és éjszekerény, szalon- és ebédlő-asztal, ágy, mosdó és éjjeli szekrény, továbbá: magas, félmagas, háts és heverő divány, garnitúra, matracz, fali és toalett tükör, nád- és préselt ületű hajlított szék, ablak carnis, stb. melyeket olcsó árak mellett boesátok szives rendelkezésre.

Tisztelettel:

Ifj. Jancsó Mózes,
butorraktáros.

HIRDETÉSEK

olcsó áron felvétetnek e lap kiadóhivatalában.

Nyomatott Ifj. Jancsó Mózesnél Kézdivásárhelyt.